

**នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា**

ព័ត៌មានពិស្តារនៃការដាក់ឯកសារ

សំណុំរឿងលេខ : ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/អជតក
ដាក់ទៅ : អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
ថ្ងៃដាក់ : ថ្ងៃទី១៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៣
ភាគីអ្នកដាក់ : សហព្រះរាជអាជ្ញា
ភាសាដើម : អង់គ្លេស

ឯកសារបកប្រែ
TRANSLATION/TRADUCTION
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ (Date): 19-Aug-2013, 15:13
CMS/CFD: Sann Rada

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ

ប្រភេទឯកសារដែលស្នើឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ: **សាធារណៈ**
ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារកំណត់ដោយអង្គជំនុំជម្រះ: **សាធារណៈ/Public**
ប្រភេទនៃចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ:
ការពិនិត្យចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារបណ្តោះអាសន្នឡើងវិញ:
ឈ្មោះមន្ត្រីដែលបានពិនិត្យ:
ហត្ថលេខា:

**ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា នៅនឹងសំណើរបស់ ខៀវ សំផន
សុំផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី**

អ្នកដាក់ឯកសារ:	អ្នកទទួលឯកសារ:	ចម្លងជូន:
សហព្រះរាជអាជ្ញា:	អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល:	ជនជាប់ចោទ:
លោកស្រី ជា លាង	ចៅក្រម គង់ ស្រីម, ប្រធាន	នួន ជា
លោក Andrew CAYLEY	ចៅក្រម Motoo NOCGHUCHI	ខៀវ សំផន
	ចៅក្រម សោម សិរីវឌ្ឍ	
	ចៅក្រម C. N. JAYASINGHE	មេធាវីការពារក្តីជនជាប់ចោទ:
	ចៅក្រម ម៉ុង មុនីចរយា	លោក សុន អុណ
	ចៅក្រម យ៉ា ណារិន	លោក Victor KOPPÉ
	ចៅក្រម Florence Ndepele MUMBA	លោក គង់ សំអុន
	សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹង	លោកស្រី Anta GUISSÉ
	រដ្ឋប្បវេណី:	លោក Athur VERKEN
	ពេជ អង្គ	
	Elisabeth SIMONNEAU FORT	

I. សេចក្តីផ្តើម និងប្រវត្តិវិវឌ្ឍន៍

១- ក្រុមមេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន (“មេធាវីការពារក្តី”) បានដាក់សំណើមួយ¹ ថាអង្គជំនុំជម្រះនេះផ្អាក កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តីប្រឆាំងនឹងកូនក្តីរបស់ខ្លួននៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលចោទ ប្រកាន់ថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានធ្វើឱ្យខូចខាតដល់សិទ្ធិរបស់កូនក្តីរបស់ខ្លួនដោយការរំលោភ បំពានផ្សេងៗ។ តាមរយៈនេះ សហព្រះរាជអាជ្ញាធ្វើការឆ្លើយតប និងស្នើយោបល់ថា សំណើនេះមិន អាចទទួលយកបានទេ។

II. បណ្តឹងសាទុក្ខនេះមិនអាចទទួលយកបានទេ

២- ការដាក់ឯកសាររបស់មេធាវីការពារក្តីនេះ មិនអាចទទួលយកបានទេ ពីព្រោះ៖ បណ្តឹងសាទុក្ខនេះដាក់ មកមិនទាន់ពេលវេលា ដោយហេតុថា កាលបរិច្ឆេទកំណត់សម្រាប់ការធ្វើបណ្តឹងសាទុក្ខទៅនឹង សេចក្តីសម្រេចជាច្រើនដែលមេធាវីការពារក្តីជំទាស់នោះ បានសម្រេចត្រឹមត្រូវហើយមុនពេលមាន សំណើនេះ។ មេធាវីការពារក្តីមិនបានអនុវត្តតាមបន្ទុករបស់ខ្លួន ក្នុងការបង្ហាញឱ្យឃើញពីភាពអាច ទទួលយកបានរបស់សំណើនេះ អនុលោមទៅតាមវិធាន១០៤(៤)នៃវិធានផ្ទៃក្នុងនោះឡើយ។ ហើយ យុត្តិសាស្ត្រដែលជាជម្រើសផ្សេងទៀត ដែលមេធាវីការពារក្តីបានលើកយកមកសម្រេចនោះ គឺមិន គាំទ្រចំពោះភាពអាចទទួលយកបាននៃសំណើរបស់ពួកគេ ក្នុងកាលៈទេសៈនេះឡើយ។

ក. ការដាក់សំណើនេះ មិនទាន់ពេលវេលាកំណត់

៣- ដូចដែលបានពិភាក្សាបន្ថែមទៀតខាងក្រោមនេះ មេធាវីការពារក្តីមិនបានព្យាយាមដើម្បីធ្វើយុត្តិកម្ម ចំពោះភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្លួនទាក់ទងនឹងវិធាន១០៤(៤)នៃវិធានផ្ទៃក្នុងទេ។ ហេតុដូច្នោះនេះគឺមិនអាចកំណត់ថា ប្រសិនបើគេតម្រូវឱ្យដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្លួន នៅក្នុងរយៈពេល យ៉ាងយូរដប់ប្រាំថ្ងៃតាមវិធាន១០៤(៤)(ខ) ឬ(គ)ជាធរមាន ឬមួយក៏ក្នុងរយៈពេលសាមសិបថ្ងៃយ៉ាង

¹ ឯកសារលេខ E275/2/1/1 សំណើបន្ទាន់របស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក ខៀវសំផន សុំឱ្យបញ្ឈប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីភ្លាម, ចុះថ្ងៃទី១ ខែសីហាឆ្នាំ២០១៣ [សេចក្តីបកប្រែជាភាសាអង់គ្លេសបណ្តោះអាសន្ន] (ដែលជាបន្តទៅទៀតក្នុងនេះហៅកាត់ថា “សំណើ”)។ ដែលបានជូនដំណឹងនៅថ្ងៃទី៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៣។

យូរទៅតាមវិធាន១០៤(៤)(ក) ឬ(យ)ជាធរមាននោះ។ ប៉ុន្តែបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់មេធាវីការពារក្តី គឺធ្វើមិនទាន់ពេលវេលា។ មេធាវីការពារក្តីបានដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗកាលពីថ្ងៃទី៧ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០១៣ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេលើកឡើងនូវការទាមទារមួយចំនួន និងជាអតិបរិមា ដើម្បីប្រឆាំងនឹង សេចក្តីសម្រេចនានាដែលបានជូនដំណឹងកាលពីថ្ងៃទី៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៣។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ ដោយ ក្នុងពេលដាក់សារណារបស់ខ្លួននោះ មេធាវីការពារក្តីរិះរក ដើម្បីជំទាស់នឹងសេចក្តីសម្រេច ដែលបានធ្វើឡើង ក្នុងចំណោមសេចក្តីសម្រេចផ្សេងៗទៀតជាច្រើន, នៅក្នុងខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៣², ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៣³ និងក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ២០១២⁴។ នៅត្រង់ចំណុចមួយ មេធាវីការពារក្តីក៏បាន ទទួលស្គាល់ផងដែរថាខ្លួនបានលើកសម្តែងដដែលជូនអង្គជំនុំជម្រះនេះ នៅក្នុងខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៣⁵។ លើសពីនេះទៅទៀត ការបិទកិច្ចដំណើរការសួរដេញដោលលើភ័ស្តុតាង នៅក្នុងសវនាការ មិនបាន ផ្តល់ដល់ភាគីនានានូវឱកាសដើម្បីធ្វើបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចណាមួយ ដែលខ្លួនមិន បានយល់ព្រមនោះឡើយ នៅក្នុងពេលកំពុងដំណើរការជំនុំជម្រះក្តី ហើយហេតុនេះកាលបរិច្ឆេទនេះ គឺមិនជាប់ទាក់ទងទៅនឹងគោលបំណង ក្នុងការកំណត់អំពីភាពទាន់ពេលវេលានៃសំណើនេះឡើយ។ អាស្រ័យហេតុនេះ សំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី គឺមិនទាន់ពេលវេលា។

ខ. ការដាក់សំណើនេះ មិនអាចទទួលយកបានទេ អនុលោមតាមវិធានផ្ទៃក្នុង

៤- ការដាក់សំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី ខកខានមិនបានបំពេញទៅតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនានាសម្រាប់ការ ទទួលយកឡើយ ដែលមានចែងនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង ឬទៅតាមយុត្តិសាស្ត្ររបស់អង្គជំនុំជម្រះនេះ។ មេធាវីការពារក្តីក៏មិនបានព្យាយាមដើម្បីលើកអំណះអំណាងថាខ្លួនបានព្យាយាមដែរ។ មេធាវីការពារ ក្តីមិនបានព្យាយាមធ្វើយុត្តិកម្មភាពអាចទទួលយកបាននៃការដាក់សំណើរបស់ខ្លួន តាមវិធាន១០៤នៃ វិធានផ្ទៃក្នុង ដែលគ្រប់គ្រងលើ “សេចក្តីសម្រេចនានារបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចំពោះការប្តឹង សាទុក្ខភ្លាមៗ” នោះដែរ ហើយតាមការពិត គឺខកខានមិនបានលើកយោងទៅលើវិធាន១០៤(៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង នៅកន្លែងណាមួយនៃសំណើរបស់ខ្លួនដែរ។ មេធាវីការពារក្តីក៏បានប្រឹងយ៉ាងខ្លាំងក្លា

² ឯកសារលេខ E275/2/1/1 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌលេខ ១០,៣៤,៣៦, ៨៥ ៨៦ និង៨២។
³ ឯកសារលេខ E275/2/1/1 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌលេខ ៥៨, និង ៦០។
⁴ ឯកសារលេខ E275/2/1/1 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌលេខ ៥៦ និង ៨០។
⁵ ឯកសារលេខ E275/2/1/1 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌលេខ ៦៣ និង ៦៤។

ផងដែរ ដើម្បីជៀសវាងនូវយុត្តិសាស្ត្ររបស់អង្គជំនុំជម្រះនេះ ដែលបានសម្រេចដដែលៗ ថាបណ្តឹងសាទុក្ខលើបញ្ហាបន្ទាន់បង្ខំត្រូវបានកម្រិតត្រឹមតែមូលហេតុទាំងឡាយ ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងវិធាន ១០៤(៤)នៃវិធានផ្ទៃក្នុងតែប៉ុណ្ណោះ។

- ៥- វិធាន១០៤(៤)នៃវិធានផ្ទៃក្នុង បានគូសបញ្ជាក់ពីនូវសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចំនួន៤ប្រភេទដែល “ត្រូវប្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ”។ ការដាក់សំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី គឺមិនមែននៅក្នុងប្រភេទដែលអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើបណ្តឹងសាទុក្ខនោះឡើយ ហើយដែលកន្លងមក អង្គជំនុំជម្រះនេះធ្លាប់បានបដិសេធលើបណ្តឹងសាទុក្ខទាំងនេះថា “ខកខានមិនបានបំពេញទៅតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនានាសម្រាប់ការប្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗដូចដែលមានចែងនៅក្នុងវិធាន១០៤(៤)នៃវិធានផ្ទៃក្នុង”^៦ ។ ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះនេះធ្លាប់បានសម្រេចកាលពីមុនមកហើយថា៖

យុត្តាធិការរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ក្នុងការធ្វើសវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ គឺត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយវិធាន១០៤នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ អង្គជំនុំជម្រះនេះ កន្លងមក បានរកឃើញថា យុត្តាធិការរបស់ខ្លួនក្នុងការពិនិត្យពិចារណាលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ គឺត្រូវបាន “កម្រិតបន្ថែមទៀត” ដោយវិធាន១០៤(៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ហើយហេតុដូច្នេះ សេចក្តីសម្រេចទាំងឡាយដែលមិនស្ថិតនៅក្នុងវិសាលភាពនៃវិធាន១០៤(៤) អាចឱ្យប្តឹងសាទុក្ខ

^៦ ឯកសារលេខ E154/1/1/4 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារីប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទាក់ទងនឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយតែភាគីម្ខាងរបស់មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១៦។ សូមអានផងដែរ ឯកសារលេខ E62/3/10/5/1 សេចក្តីសម្រេចលើសេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់មេធាវីនាំមុខនៃភាគីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី, ចុះថ្ងៃទី២០ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ឆ្នាំ២០១១, ត្រង់ទំព័រ២ (ករណីបើសិនជា “ក្នុងករណីការដាក់ឯកសារនេះចង់បង្ហាញដើម្បីធ្វើឱ្យបណ្តឹងសាទុក្ខនេះមានប្រសិទ្ធភាពដែលមិនអាចទទួលយកបានក្រោមវិធាន១០៤(៤)នៃវិធានផ្ទៃក្នុង”)។ ឯកសារលេខ E130/4/3 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចដែលតម្រូវឱ្យបកាត់មានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការ, ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមករាឆ្នាំ២០១២, ត្រង់ទំព័រ២ (ដែលបានចោលភាពអាចទទួលយកបានក្នុងករណីបើសិនជា “ខ្លឹមសារនៃបណ្តឹងសាទុក្ខមិនស្ថិតនៅក្រោមយុត្តាធិការដែល មានកម្រិតរបស់អង្គជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗដែលនៅក្រោមវិធាន១០៤(៤)នៃវិធានផ្ទៃក្នុង”)។ សេចក្តីសម្រេចលើសេចក្តីជូនដំណឹងពីរបណ្តឹងសាទុក្ខដែលដាក់ដោយ អៀង សារី ។ ឯកសារលេខ E163/5/1/13 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលទាក់ទងអំពីវិសាលភាពនៃសំណុំរឿងលេខ ០០២/០១, ចុះថ្ងៃទី៨ កុម្ភៈ ២០១៣, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១២ (ដែលកត់សម្គាល់អំពីបញ្ហាចំនួនបួនដែលជាកម្មវត្ថុនៃការប្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗតាមវិធាន១០៤(៤), ហើយដែលសម្រេចថា “[] សេចក្តីសម្រេចផ្សេងទៀតអាចប្តឹងសាទុក្ខបាននៅក្នុងពេលទន្ទឹមគ្នា ក្នុងនាមជាបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសាលាក្រមលើអង្គសេចក្តី តែប៉ុណ្ណោះ។ ឯកសារលេខ E189/3/1/8 សេចក្តីសម្រេចលើ “ បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗរបស់ នួន ជា ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងស្តីពីពាក្យសុំឱ្យធ្វើចំណាត់ការបន្ទាន់អនុលោមតាមវិធាន៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង”, ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៣, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១២(ដូចគ្នា)។

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៧-២០០៧-អវតក/អជតក

បាន តែបន្ទាប់ពីការចេញសាលក្រមចុងក្រោយប៉ុណ្ណោះ។ សេចក្តីសម្រេចផ្សេងៗទៀត បានបដិសេធបណ្តឹងសាទុក្ខស្រដៀងគ្នានេះដែរ ថាមិនអាចទទួលយកបាន ពីព្រោះបណ្តឹង សាទុក្ខទាំងនេះមិនស្ថិតនៅក្នុងវិសាលភាពនៃវិធាន១០៤(៤)នៃវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ។ អាស្រ័យហេតុនេះ អំណះអំណាងអំពីភាពអាចទទួលយកបានរបស់មេធាវីការពារក្តីដែល បានធ្វើឡើងដោយអនុលោមតាមវិធានផ្សេងៗទៀតនៃវិធានផ្ទៃក្នុង គឺត្រូវបានច្រានចោល⁷។

៦- អាស្រ័យហេតុនេះ ការដាក់សំណើនេះ គឺមិនអាចទទួលយកថាជាបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗបានឡើយ។ រាល់ការអះអាងដែលបានចោទប្រកាន់ទាំងអស់របស់មេធាវីការពារក្តី គឺចូលនៅក្នុងប្រភេទនៃសេចក្តី សម្រេចទាំងឡាយដែលនៅសេសសល់ដែលត្រូវតែប្តឹងសាទុក្ខ ប្រសិនបើមាន “គឺធ្វើនៅចំពេល េធ្វើ បណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសាលក្រមលើអង្គសេចក្តី”⁸។

៧- បន្ថែមទៅលើការអះអាងរបស់មេធាវីការពារក្តី គឺមិនអាចប្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗបានទេ ដោយផ្អែកទៅ តាមវិធានផ្ទៃក្នុង និងយុត្តិសាស្ត្ររបស់អង្គជំនុំជម្រះនេះ ការអះអាងជាច្រើន គឺមិនទាន់ដល់ពេល សម្រាប់ធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញនៅឡើយនោះទេ។ ឧទាហរណ៍ មេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងនូវ អំណះអំណាងទូលំទូលាយជាច្រើន ដែលបញ្ជាក់អំពីកំហុសឆ្គងទាក់ទងទៅនឹងការរកឃើញអំពី សហកម្មឧក្រិដ្ឋកម្មដែលពួកគេរំពឹងទុកជាមុនថាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មុខជានឹងធ្វើនៅក្នុង សាលក្រមក្នុងសំណុំរឿងលេខ០០២/០១ ក៏ដូចជា អានុភាពដែលពួកគេបានធ្វើសម្មតិកម្មចំពោះការ រកឃើញទាំងនោះថា នឹងមានចំពោះការជំនុំជម្រះក្តីណាមួយជាបន្តបន្ទាប់ទៅទៀតនៅក្នុងសំណុំរឿង លេខ០០២។ មេធាវីការពារក្តីបានគិតស្មានៗថា៖ “អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទីពីររួមមានសមាសភាព នៃចៅក្រមថ្មីៗទៀត នឹងធ្វើការកំណត់សម្រេចអំពីតួនាទីរបស់ជនជាប់ចោទនៅក្នុង “ការអនុវត្ត” នូវគោលនយោបាយដែលនៅសេសសល់ចំនួនបីទៀត”⁹។ ហើយថា “មានការលំបាកមើលឱ្យឃើញ ថា តើចៅក្រមថ្មីនៃអង្គជំនុំជម្រះនឹងធ្វើការកំណត់សម្រេចយ៉ាងដូចម្តេច អំពីការទទួលខុសត្រូវរបស់ ជនជាប់ចោទ ទាក់ទងនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មនានាដែលបានចោទប្រកាន់នៅការជំនុំជម្រះក្តីវគ្គទីពីរ ដោយផ្អែក

⁷ ឯកសារលេខ E154/1/1/4 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ រៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទាក់ទងនឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយតែភាគីម្ខាងរបស់មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់, ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១២។ (ការសង្កត់ន័យបន្ថែមដោយអក្សរទ្រេត, ការលើកសម្លាងផ្ទៃក្នុងត្រូវបានរំលងចោល)។

⁸ វិធាន១០៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

⁹ ឯកសារលេខ E275/2/1/1 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី ៤៦។

លើមូលដ្ឋាននៃការគិតដោយស្មានៗថា គោលនយោបាយនានាដែលបាននាំឱ្យឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងនេះកើតមានឡើង នឹងត្រូវបានធ្វើការកំណត់សម្រេចរួចហើយដោយអង្គជំនុំជម្រះបច្ចុប្បន្ននេះនៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ០០២/០១^{១០}។ អាចជាការមិនទាន់ដល់ពេល និងការប្រើប្រាស់មិនមានប្រសិទ្ធភាពនូវធនធានមានកម្រិតរបស់តុលាការនេះ សម្រាប់អង្គជំនុំជម្រះនេះក្នុងការពិនិត្យពិចារណាទៅលើការអះអាងនានាដែលជំទាស់ទៅនឹងអ្វី ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អាច នឹងសម្រេចនៅក្នុងសាលក្រមរបស់ខ្លួន នៅពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះនេះមានឱកាសដើម្បីធ្វើការពិចារណាទៅលើអំណះអំណាងនានា នៅក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខចំពោះសាលក្រមដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានអ្វីដែលជាក់ស្តែងអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសម្រេច។ ដូចគ្នានេះដែរ អំណះអំណាងទាំងឡាយដែលទាក់ទងទៅនឹងការអះអាងអំពីការគិតដោយស្មានៗ ពាក់ព័ន្ធនឹងសេចក្តីសម្រេចដែលអាចនឹងត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ០០២/០២ ដែលនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះ^{១១} គួរបានលើកឡើង តែក្នុងករណី និងនៅពេលណាដែលមានមូលដ្ឋានរឹងមាំតែប៉ុណ្ណោះ។

គ. ការដាក់សំណើនេះ មិនអាចទទួលយកបានទេ អនុលោមតាមយុត្តិសាស្ត្រ ដែលមេធាវីការពារក្តីបានលើកយកមកសម្លាង

៨- ជាជាងការព្យាយាមលើកសម្លាងណាមួយដែលថា ការដាក់សំណើរបស់ពួកគេបានបំពេញទៅតាមបទដ្ឋានសម្រាប់ភាពអាចទទួលយកបានដែលបានចែងដោយវិធានផ្ទៃក្នុង ឬដោយយុត្តិសាស្ត្ររបស់អង្គជំនុំជម្រះនេះ មេធាវីការពារក្តីបានព្យាយាមពឹងផ្អែកលើយុត្តិសាស្ត្រមិនត្រឹមត្រូវ ដែលមកពីអង្គបុរេជំនុំជម្រះ តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ និងតុលាការពិសេសសម្រាប់ប្រទេសលីបង់ ទៅវិញ។ បន្ថែមពីលើយុត្តិសាស្ត្រដែលបានលើកយកមកយោង ដែលមិនមានការជាប់ទាក់ទងសោះឡើយដោយសារការពន្យល់ច្បាស់លាស់របស់អង្គជំនុំជម្រះនេះអំពីបទដ្ឋានសម្រាប់ភាពអាចទទួលយកបាន នៅចំពោះមុខខ្លួន មេធាវីការពារក្តីខកខានផងដែរ ក្នុងការបំពេញទៅតាមបទដ្ឋាននានានៃយុត្តិសាស្ត្រដែលបានលើកជាសម្លាងនោះ។

¹⁰ ឯកសារលេខ E275/2/1/1 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី ៥០។
¹¹ ឯកសារលេខ E275/2/1/1 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី ៣៨ (ការធ្វើអំណះអំណាងដែលទាក់ទងទៅនឹង “វគ្គនៃសវនាការជំនុំជម្រះក្តីនីមួយៗជាបន្តបន្ទាប់មកទៀត”)។ ដូចគ្នានឹងខាងលើ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៤១ (ការធ្វើអំណះអំណាងដែលទាក់ទងទៅនឹង “វគ្គនៃសវនាការជំនុំជម្រះក្តីនីមួយៗជាបន្តបន្ទាប់មកទៀត”)។

៩- អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដោយបានធ្វើការបកស្រាយវិធានខុសគ្នាទាំងស្រុងទៅនឹងវិធាន១០៤(៤) បានរកឃើញថា “បើសិនជាអង្គហេតុ និងកាលៈទេសៈនានានៃបណ្តឹងសាទុក្ខ តម្រូវឱ្យ... នោះខ្លួនមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីពិចារណាលើទង្វើករណីដែលបានលើកឡើងដោយម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខដែលមិនបានរៀបរាប់ច្បាស់លាស់នៅក្នុងវិធាន ៧៤(៣) តាមរយៈការបកស្រាយដោយសេរី ចំពោះសិទ្ធិជនត្រូវចោទណាម្នាក់ ដើម្បីបណ្តឹងសាទុក្ខ តាមស្មារតីនៃវិធាន២១”¹²។ ដោយបានលើកយោងការសម្រេចនេះ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មេធាវីការពារក្តីខកខានមិនបានជូនដំណឹងជាមុនដល់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល អំពីការកម្រិតសំខាន់ៗនៃសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដោយគ្រាន់តែមានពីរបីប្រយោគប៉ុណ្ណោះនាពេលក្រោយមក៖

អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានបញ្ជាក់ថា ... ខ្លួនមិនបានសម្រេចថា យោងតាមវិធានទូទៅមួយ ខ្លួនមិនមានសមត្ថកិច្ចដោយស្វ័យប្រវត្តិតាមវិធាន៧៤(៣) ឬវិធាន២១ ដើម្បីពិចារណាលើទង្វើករណីណាមួយនៃបណ្តឹងសាទុក្ខ ដែលក្នុងនោះ ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខបានលើកពីបញ្ហានានា ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នលើគ្រប់ករណីនីមួយៗ ដោយមានការផ្ទឹងផ្ទែងគ្រប់បែបយ៉ាង ថាតើ “អង្គហេតុ និងកាលៈទេសៈនានា” នៃបណ្តឹងសាទុក្ខនោះ តម្រូវឱ្យមានការបកស្រាយទូលំទូលាយមួយអំពីសិទ្ធិប្តឹងសាទុក្ខដែរ ឬអត់¹³។

១០- បន្ទាប់មក អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានធ្វើការសន្និដ្ឋានថា ទាក់ទងនឹងបណ្តឹងសាទុក្ខដែលកំពុងលើកឡើងនេះ គឺជាផលប្រយោជន៍នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីធ្វើយ៉ាងណាឱ្យប្រព្រឹត្តិទៅបានឆាប់រហ័ស មានទម្ងន់ធ្ងន់ជាងផលប្រយោជន៍នៃការទទួលយកបានចំពោះបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ¹⁴។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានធ្វើការកត់សម្គាល់យ៉ាងដូច្នោះថា៖ ... មាត្រា៣៣ថ្មី នៃច្បាប់ អ.វ.ត.ក ចែងថា “អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនេះ ត្រូវធានាថាការជំនុំជម្រះត្រូវយុត្តិធម៌ និងឆាប់រហ័ស”។ លើសពីនេះ វិធាន២១(៤)

¹² D427/2/15 សាលដីការលើបណ្តឹងខ្លួនករណីឡើងដោយ នួន ជា និង អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងដីកាដោះស្រាយ, ១៥ កុម្ភៈ ២០១១ (ចាប់ពីនេះតទៅហៅថា “សាលដីការរបស់ អបជ”), ត្រង់កថាខណ្ឌទី៧១។ សូមមើលផងដែរ D264/2/6 សាលដីការលើបណ្តឹងខ្លួនករណីរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដែលបដិសេធសំណើសុំការផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដោយផ្អែកលើការបំពានដំណើរការ (ឯកសារលេខ២៦៤/១), ១០ សីហា ២០១០, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១៤។

¹³ D427/2/15 សាលដីការរបស់ អបជ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៧៣ (សេចក្តីយោងខាងក្នុងត្រូវបានលប់ចេញ)។

¹⁴ D427/2/15 សាលដីការរបស់ អបជ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៧៤។

ចែងពីគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានដែលអនុវត្តដោយ អ.វ.ត.ក គឺថា “កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីត្រូវបញ្ចប់នៅ ក្នុងរយៈពេលមួយសមស្រប”។ ស្រដៀងគ្នានេះ មាត្រា១៤(៣) នៃអនុសញ្ញា ICCPR ដែលបានឆ្លុះ បញ្ចាំងតាមរយៈវិធាន២១ចែងថា “ក្នុងការកំណត់អំពីបទចោទព្រហ្មទណ្ឌណាមួយប្រឆាំងនឹងជនណា ម្នាក់ ជននោះត្រូវមានសិទ្ធិទទួលបានការធានាជាអប្បបរមាដូចតទៅ... គ) ទទួលបានការជំនុំជម្រះ ដោយគ្មានការពន្យារពេលមិនត្រឹមត្រូវ”¹⁵។

១១- ផ្នែកផ្សេងទៀត អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានធ្វើការកត់សម្គាល់ថា “ផលប្រយោជន៍នៃការអភិរក្សធនធាន តុលាការ និងការបង្កើនល្បឿននៃដំណើរការច្បាប់ និងនីតិវិធី” គឺពាក់ព័ន្ធផងដែរនឹងការពិនិត្យ ពិចារណា¹⁶។ នៅក្នុងការសម្រេចដូច្នោះ ផលប្រយោជន៍ទាំងនេះ “ត្រូវតែធំជាង និងមានទម្ងន់ជាង ផលប្រយោជន៍នៃការទទួលបានការពិនិត្យពិចារណាលើទង្វើករណីនានានៃបណ្តឹងសាទុក្ខ នៅក្នុង ដំណាក់កាលនេះ”¹⁷ ហើយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ក៏បានធ្វើការកត់សម្គាល់ផងដែរថា អំណះអំណាងទាំង ឡាយដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខនោះ ក៏អាចលើកឡើងនៅពេលក្រោយបាន¹⁸។

១២- ហេតុដូច្នោះ សូម្បីតែនៅក្រោមករណីយុត្តិសាស្ត្ររបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ “អង្គហេតុ និងកាលៈទេសៈ នានា” ផ្តល់ដំបូន្មានប្រឆាំងនឹងការទទួលយក ដោយសារផលប្រយោជន៍នៃភាពឆាប់រហ័ស ការប្រើ ប្រាស់ធនធានផ្សេងៗឱ្យបានហ្មត់ចត់ និងលទ្ធភាពនៃការលើកឡើងនូវការទាមទារនៅពេលក្រោយ ដែលជាការដាស់តឿនចំពោះការផ្តល់ការអនុញ្ញាតក្នុងការទទួលយក ដូចដែលគេបានធ្វើនៅទីនេះដែរ បណ្តឹងសាទុក្ខនឹងត្រូវបានចាត់ទុកថាមិនអាចទទួលយកបាន។

១៣- លើសពីនេះ អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនឯងនេះ ក៏ធ្លាប់បានលើកអំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះបាន សម្រេចថាមេធាវីការពារក្តីរិះរកចុះបញ្ជីនៅទីនេះដែរ ដោយបានធ្វើការកត់សម្គាល់អំពីវិសាលភាព មានកម្រិតរបស់ខ្លួន ដោយបានបញ្ជាក់ថា៖

¹⁵ D427/2/15 សាលដីការបស់ អបជ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៧៤ (សេចក្តីយោងខាងក្នុងត្រូវបានលប់ចេញ; សង្កត់ន័យដើម)។
¹⁶ D427/2/15 សាលដីការបស់ អបជ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៧៣, ដកស្រង់ឯកសារ D97/15/9 សាលដីការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកា សម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ស្តីពីសហកម្មឧក្រិដ្ឋកម្មរួម, ២០ ឧសភា ២០១០, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៣៤, ៣៥។
¹⁷ D427/2/15 សាលដីការបស់ អបជ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៧៦។
¹⁸ D427/2/15 សាលដីការបស់ អបជ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៧៦។

អង្គបុរេជំនុំជម្រះពីមុនធ្លាប់សម្រេចថា វិធាន២១ តម្រូវឱ្យខ្លួន “ធ្វើការបកស្រាយវិធានផ្ទៃក្នុង នានា ទៅតាមមធ្យោបាយមួយដែលថា បណ្តឹងសាទុក្ខក៏អាចទទួលយកបានទៅតាមមូលដ្ឋាន នៃវិធាន២១”។ ប៉ុន្តែ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានធ្វើការអធិប្បាយពីសេចក្តីសម្រេចនេះថាជា “ការបកស្រាយមួយដោយសេរីអំពីសិទ្ធិនៃការធ្វើបណ្តឹងសាទុក្ខ តាមស្មារតីនៃវិធាន២១” និង មិនមែនជាវិធានទូទៅដែលប្រគល់សមត្ថកិច្ចលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ទៅលើបញ្ហាណាមួយដែល ជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ការទទួលយក បណ្តឹងសាទុក្ខណាមួយក្រោមវិធាន២១ ត្រូវបានពិចារណាថា ជាករណីលើកលែង គឺពាក់ព័ន្ធ តែករណីដែលអង្គហេតុ និងកាលៈទេសៈពិសេសនានា តម្រូវឱ្យមានការបកស្រាយទូលំ ទូលាយជាងនេះអំពីសិទ្ធិនៃការប្តឹងសាទុក្ខប៉ុណ្ណោះ¹⁹។

១៤- ការសំខាន់ អង្គជំនុំជម្រះនេះបានកត់សម្គាល់បន្ថែមទៀតនៅក្នុងការវាយតម្លៃរបស់ខ្លួន ចំពោះករណី យុត្តិសាស្ត្ររបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះថា “គេគ្មានសិទ្ធិជាទូទៅដើម្បីធ្វើបណ្តឹងសាទុក្ខបន្ទាន់ភ្លាមៗ ដែល អាចនឹងត្រូវបានកាត់បន្ថយដោយសារយុត្តិសាស្ត្រចង្អៀតតាមវិធាន១០៤(៤)”²⁰ នោះឡើយ។

១៥- ក្នុងសេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី *Lubanga* ពីតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ ដែលបានលើកយោងដោយ មេធាវីការពារក្តី គឺមិនពាក់ព័ន្ធទេ ដោយហេតុថា វាមិនពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលយក ប៉ុន្តែពាក់ព័ន្ធនឹង ដំណោះស្រាយ។ បញ្ហានៃការទទួលយកនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនោះ ត្រូវបានសម្រេចទៅតាម អង្គហេតុពិតដែលថា រដ្ឋអាជ្ញាបានដាក់ពាក្យសុំទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ហើយក៏បានទទួលនូវ ការអនុញ្ញាតឱ្យប្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលសម្រេចឱ្យ ផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី²¹។ សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាខ្លួនណាៗនោះ អំពីដំណោះ

¹⁹ E154/1/1/4 សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្តីពីការប្រាស្រ័យ ទំនាក់ទំនងតែម្ខាងរបស់មន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ទទួលបន្ទុកផ្នែកច្បាប់របស់ខ្លួន, ២៥ មេសា ២០១២, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១៤ (សេចក្តីយោងខាងក្នុងត្រូវបាន លប់ចេញ)។

²⁰ E154/1/1/4 សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្តីពីការប្រាស្រ័យ ទំនាក់ទំនងតែម្ខាងរបស់មន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ទទួលបន្ទុកផ្នែកច្បាប់របស់ខ្លួន, ២៥ មេសា ២០១២, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១៥។

²¹ រដ្ឋអាជ្ញា *ទល់នឹង Thomas Lubanga Dyilo*, សំណុំរឿងលេខ: ICC-01/04-01/06 OA 13, សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ រដ្ឋអាជ្ញា ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង I ដែលមានចំណងជើងថា “សេចក្តីសម្រេចអំពីផលវិបាកផ្សេងៗនៃការ មិនបង្ហាញសម្ភារៈដោះស្រាយបញ្ហាច្បាប់នៅក្នុងមាត្រា ៥៤(៣)(ង) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង និងការអនុវត្តចំពោះការផ្អាកការចោទប្រកាន់ជន

ស្រាយ គឺមិនពាក់ព័ន្ធទេ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ គេគួរកត់សម្គាល់ថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍បានធ្វើការបកស្រាយស្រដៀងគ្នា អំពីអំណាចរបស់ខ្លួនចំពោះការកំណត់ “ការផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី” នៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះដែលមានភាពចង្អៀត ហើយដែលចាំបាច់នៅក្នុង “កាលៈទេសៈនៃករណីរឿងក្តី”²² ដែលថា “គេគ្មានការសង្ឃឹមថា នឹងមានសវនាការជំនុំជម្រះមួយដែលត្រឹមត្រូវទេ”²³ ដោយសារតែបុរេលក្ខខណ្ឌសំខាន់ៗនៃការជំនុំជម្រះដែលត្រឹមត្រូវនោះ កំពុងតែបាត់បង់ ហើយដែលគ្មានសញ្ញាគ្រប់គ្រាន់ណាមួយដែលគេនឹងអាចដោះស្រាយបញ្ហានេះបាននៅក្នុងអម្បុងពេលនៃដំណើរការសវនាការជំនុំជម្រះនោះ²⁴។

១៦- សំខាន់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងរឿងក្តី Lubanga ខ្លួនឯងផ្ទាល់បានឈានដល់ការកំណត់មួយថា ការជំនុំជម្រះត្រឹមត្រូវមួយមិនអាចធ្វើទៅបាន ហើយសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនោះដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍បានបញ្ជាក់ និងបានផ្តល់ “ការលើកសរសើរពីគុណតម្លៃមានកម្រិត ដោយផ្អែកលើការយល់ដឹងផ្ទាល់ខ្លួនពីដំណើរការរហូតមកដល់ពេលនេះ ចំពោះកាលៈទេសៈអំពីថាតើ និងនៅពេលណា ដែលលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី សមទទួលបានការផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី”²⁵។ ចំពោះសំណើភ្លាមៗនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមិនបានរកឃើញទេដែលថាការផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីត្រូវធានានោះ។

១៧- នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចធ្វើឡើងដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍នៃតុលាការពិសេសសម្រាប់ប្រទេសលីបង់ ដែលមេធាវីការពារក្តីបានលើកយោង អង្គជំនុំជម្រះពិតជាបានប្រើ “យុត្តិសាស្ត្រដែលមានជាប់មកជាមួយ” ប្រាកដមែន ដើម្បីពិចារណាលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ²⁶ ប៉ុន្តែការសម្រេចនោះផ្ទុយស្រឡះពីសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះនេះ ដែលមិនទទួលស្គាល់យុត្តិសាស្ត្រជាប់មកជាមួយ សម្រាប់បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗដែលស្ថិតនៅក្រៅវិធាន១០៤(៤)។ លើសពីនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍បាន

ជាប់ចោទ រួមជាមួយនឹងបញ្ហាជាក់លាក់ផ្សេងទៀតដែលបានលើកឡើងនៅឯសន្និបាតកាលពីថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៨”, (ចាប់ពីនេះតទៅហៅថា “សេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី Lubanga” ត្រង់កថាខណ្ឌទី៧។

²² សេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី Lubanga” ត្រង់កថាខណ្ឌទី៧៥។

²³ សេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី Lubanga” ត្រង់កថាខណ្ឌទី៧៥។

²⁴ សេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី Lubanga” ត្រង់កថាខណ្ឌទី៧៦។

²⁵ សេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី Lubanga” ត្រង់កថាខណ្ឌទី៨៤។

²⁶ តុលាការពិសេសសម្រាប់ប្រទេសលីបង់, សំណុំរឿងលេខ: CH/AC/2010/02, សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់ចៅក្រមអង្គបុរេជំនុំជម្រះទាក់ទិននឹងយុត្តិសាស្ត្រ និងសិទ្ធិប្តឹង, ១០ វិច្ឆិកា ២០១០ (ចាប់ពីនេះតទៅហៅថា “សាលដីកាក្នុងរឿងក្តី STL”, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៥៤។

ធ្វើការកត់សម្គាល់ថា ការប្រើយុត្តិសាស្ត្រដូច្នោះ គឺជាករណីលើកលែងកម្រមួយ ដោយបានផ្ទៀងផ្ទាត់ថា៖ “អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ជាធម្មតាមិនធ្វើការពិចារណាលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ ដែលស្ថិតនៅក្រៅវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ...”²⁷។ ខ្លួនមានបំណងធ្វើការលើកលែងដូច្នោះ បើសិនជាមាន “សភាពការណ៍ណាមួយបានកើតឡើងដោយសារវិធានផ្ទៃក្នុងពុំបានគិតទុកជាមុន ហើយបើសិនជាមានការចោទប្រកាន់ថាកំហុសយុត្តាធិការត្រូវបានធ្វើឡើង ហើយភាពអយុត្តិធម៌អាចកើតឡើងប្រសិនបើកំហុសដូចដែលបានចោទប្រកាន់នោះ ត្រូវបានទុកចោលដោយគ្មានការកែតម្រូវ”²⁸។ ផ្ទុយទៅវិញ សំណើភ្លាមៗនេះមិនបានឆ្លើយតបចំពោះប្រភេទណាមួយក្នុងចំណោមប្រភេទទាំងបីនេះទេ។ វិធាននេះពិតជាបានប្រមើលមើលពីប្រភេទនៃបណ្តឹងទាមទារ ដូចដែលមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងនៅទីនេះ ហើយបានកំណត់ថា ការទាមទារនោះគប្បីប្តឹងសាទុក្ខបានតែនៅក្រោយពេលមានសាលក្រមលើអង្គសេចក្តីប៉ុណ្ណោះ។ ការទាមទាររបស់មេធាវីការពារក្តីមិនបានលើកអំពីយុត្តាធិការឬបញ្ហាស្នូលនានាដែលស្រដៀងគ្នានេះទេ។ ហើយភាពអយុត្តិធម៌នឹងមិនកើតឡើង ប្រសិនបើកំហុសដូចដែលបានចោទប្រកាន់នោះ មិនត្រូវបានដោះស្រាយនៅក្នុងពេលនេះ ដោយសារកំហុសទាំងនោះអាចត្រូវបានដោះស្រាយ តាមរយៈបណ្តឹងសាទុក្ខបន្ទាប់ពីមានសាលក្រមលើអង្គសេចក្តី ឬនៅក្នុងអម្បុងនៃសវនាការជំនុំជម្រះជាបន្តបន្ទាប់ណាមួយនៅក្នុងសំណុំរឿង០០២។ ហេតុដូច្នោះ គេគ្មានមូលហេតុដើម្បីដើរចេញពីយុត្តិសាស្ត្រសម្រាប់ធ្វើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗជាធម្មតា នៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុងដែលមានចែងពីកាលៈទេសៈផ្សេងៗទាំងនោះឡើយ។

យ. មេធាវីការពារក្តី មិនគោរពចំពោះអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

១៨- សហព្រះរាជអាជ្ញាលើកថា “ច្បាប់កម្ពុជាតម្រូវឱ្យមេធាវីការពារក្តីដែលមានវត្តមាននៅចំពោះមុខអ.វ.ត.ក ត្រូវ “សំដែងជូនចៅក្រមក្នុងលក្ខណៈឯករាជ្យ និងភាពផ្ទៃផ្ទូរ ការគោរពទៅតាមមុខងាររបស់គេ”²⁹។ តាមទស្សនៈរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា មេធាវីការពារក្តីបានរំលោភលើកាតព្វកិច្ចនេះ នៅក្នុងដំណើរនៃការធ្វើសំណើសុំរបស់ខ្លួន មេធាវីការពារក្តីអះអាងថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបាននិយាយ “កុហក”³⁰ ដែលថា “ចាប់តាំងពីពេលចាប់ផ្តើមមក អង្គជំនុំជម្រះមិនដែលដឹកនាំឱ្យមាន

²⁷ សាលដីកាក្នុងរឿងក្តី STL, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៥៤។
²⁸ សាលដីកាក្នុងរឿងក្តី STL, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៥៤។
²⁹ E214 សេចក្តីសម្រេចអំពីកំហុសវិជ្ជាវៈមេធាវីការពារក្តី ឆួន ជា, ២៩ មិថុនា ២០១២, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៨។
³⁰ E275/2/1/1 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៥៨។

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៧-២០០៧-អវតក/អជតក

ការជំនុំជម្រះមួយដែលត្រឹមត្រូវទេ³¹ និងថាពេលនេះគេមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា អង្គជំនុំជម្រះមិនចង់ផ្តល់ឱ្យលោក ខៀវ សំផន នូវមធ្យោបាយ ដើម្បីការពារខ្លួនគាត់ និងស្តាប់សវនាការពីគាត់ទេ³² និងអះអាងថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានភាពលម្អៀង³³ ថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង “មិនមានទាំងសមត្ថភាព និងចេតនា ក្នុងការធ្វើសវនាការមួយដែលត្រឹមត្រូវនោះទេ”³⁴។

III. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

១៩- ដូចមូលហេតុដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ សហព្រះរាជអាជ្ញា ឆ្លើយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ច្រានចោល សំណើនេះទាំងស្រុង។

កាលបរិច្ឆេទ	ឈ្មោះ	ទីកន្លែង	ហត្ថលេខា
ថ្ងៃទី១៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៣	លោកស្រី ជា លាន សហព្រះរាជអាជ្ញា	ភ្នំពេញ	
	លោក Andrew CAYLEY សហព្រះរាជអាជ្ញា		

³¹ E275/2/1/1 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៦៨។
³² E275/2/1/1 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៦៩។
³³ E275/2/1/1 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៩៩។
³⁴ E275/2/1/1 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១០២។